

Hãy Quên Đi Được Không

*Đừng nhắc lại, lòng ta thừa đau đớn!
Đừng bắt ta nhớ lại buổi tan hàng!*

Hà Huyền Chi

Hãy quên có được không? Ngày ba mươi tháng Bốn! Chúng ta đã hao tổn / nước mắt cho ngày này!

Quên đi những cánh tay...buông-rời-ra cây súng! Buông bỏ niềm Hy Vọng một-Đất-Nước-Thái-Bình!

Quên đi những mái tranh / cơn mưa chiều nhỏ giọt! Quên đi những lời ngọt / người ta rót vào tai!

Quên đi một tương lai / không bao giờ hiện hữu! Những nhà cao tầng đó...ngoại nhân đầu tư xây!

Quên đi những hàng cây / nay trồng mai nhỏ hết...cứ vay tiền thẳng Chệt...Ôi, Cát Linh / Hà Đông!

Quên đi có được không? Vợ nuôi chồng Cải Tạo...Tại sao là nợ máu / vì lãnh thổ, biên cương?

Tại sao đời nhiều nươg / dân ăn mày, ăn cướp? Xe Honda nườm nượp / chạy về Bắc, chở gì?

Chở cái óc ngu si? Chở cái lòng mê muội? Hay vẫn còn tiếc nuối...chưa chở hết tivi?

Quên đi hãy quên đi / những con thuyền ra biển / những con mắt tê điếng / Tự Do còn màu xanh!

Quên đi nha các anh: những máy bay khu trục, những con tàu cao tốc, những quần áo bùn vương...

Quên đi! Quên sa trường / con trăng vàng lạnh lẽo...Những vòng hoa đã héo...những huy chương sáng trưng...

Quên đi những dòng sông...

Quên đi những con rạch...

Quên đi mưa tí tách...

Quên đi nước mắt giùm!

Quên đi cái gông cùm...hầm cách ly thum thum...Quên đi bàn tay nắm...Má ơi Con về đây...

Trần Văn Lệ

